

Przedmowa

Psychoterapia niemal w każdym kraju ma akceptację środowisk poszukujących narzędzi pomocnych człowiekowi. Nurty, które wyrosły na bazie poszukiwań naukowych wskazują, że psychoterapia daje efekty w poprawie jakości życia pacjenta. Oczywiście nie sposób wymienić czy opisać wyników badań empirycznych w tym zakresie i w tej monografii, bowiem musiałbym zmienić przyjęte założenia. Jednak wiele badań prowadzonych w ostatnich dekadach pokazało, że psychoterapia może być efektywna w wielu zaburzeniach, takich jak:

- a) zaburzenia lękowe,
- b) zaburzenia depresyjne,
- c) zaburzenia osobowości,
- d) zaburzenia zachowania,
- e) dysfunkcje seksualne,
- f) zaburzenia pod postacią somatyczną.

Prezentowana monografia jest próbą przedstawienia nowej modalności, założeń modelu psychoterapeutycznego wyrosłego z filozofii możliwości. Modalność powstała na styku poszukiwań naukowych oraz zastosowania koncepcji teoretycznych w praktyce. W tym miejscu warto zauważyć, że mocną stroną niniejszego modelu jest nacisk na kompetencje psychoterapeuty dotyczące wiedzy, umiejętności i relacji interpersonalnych. Ponadto interwencja psychoterapeutyczna opiera się na potrójnym ruchu transcendencji, czyli na budowaniu koherencji na płaszczyźnie psychiczno-emocjonalno-cieleśnym, i wykorzystuje do tego narzędzia diagnozy, takie jak proto-diagnoza i diagnoza kliniczna. Oczywiście w diagnozie nie chodzi o etykietowanie, ale o wykluczenie tych rzeczywistości, które mogą nie podlegać oddziaływaniom psychoterapeutycznym, a raczej farmakologicznym.